

doum linguarum, quia non predicavit nisi Judeis, dicens: non sum missus, nisi ad oves Israel, non tamen hoc caruit, secundum Divum Thomam in Summâ. Nec frustra ipsum habuit, quamvis eo non sit usus, sed ad excellentiam ejus. Tu. §. Super serv.

LECTIO 3.

Præterea ipsa beata MARIA, etsi non prædicare, verisimiliter tamen credendum est, quamvis non scriptum sit, quod multi ex conversis ad fidem de diversis nationibus, et linguis scientes Matrem esse JESU Dei et hominis post adventum Spiritus Sancti, accedebant ad eam visitandam, venerandam et audiendam. Quibus cum esset plena caritate, nec in loquela posset errare, loquebatur, consolabatur, respondebat, instruebat variis idio. alibus, in quibus illi nutrii, et edoceri erant. Aveigitur, et hæc gratia plena. Tu.

Te Matrem. p. 5.

CANON.

Ex D. Dionysio Carthusiano. *Libr. 2. de Prac. Mar. art. 28.*
304. Virgo templum venerandissimum, quod Spiritus Sanctus indesinerenter inhabitavit, atque posedit, irradiavit, idemque implevit. Tu.

FERIA VI. QUAT. TEMPOR.

Semiduplex.

Omnia ut in die Pent. Psalmi tres primi de Fer. VI. p. 42.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 14. v. 23.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Si quis diligit me, sermonem meum servabit. Et reliqua.

Homilia S. Anselmi Episcopi.

De excellentiâ B. M. V. c. 7.
Erat, ut hic quidem videtur, utilis

et necessaria fidei nostræ conversatio sua post ascensionem Domini inter Apostolos ejus: quia licet ipsi per revelationem Spiritus Sancti edoceri in omnem fuerint veritatem, incomparabiliter tamen eminentius, ac manifestius ipsa per eum Spiritum veritatis, illius veritatis profunditatem intelligebat, et per hoc multa eis per hanc revelabantur, quæ in se non solum simplici scientiâ, sed ipso effectu, ipso experimento didicerat de mysteriis ejusdem Domini nostri JESU Christi. Tu. §. Stupebant.

LECTIO 2.

Nec dilatio assumptionis quoquo modo jacturam aliquam inferre poterat immensitati amoris et gaudii sui: quoniam ipsa perfectio amoris et gaudii, ita illum reficiebat plenitudine sui, ut hoc ipsum ei ad amoris et gaudii augmentum magnoperè fieret, quod se illic esse videbat, ubi Deum, quem præcunctis amabat, magis velle sciebat. Tu. §. Super servos.

LECTIO 3.

Ignitur ubicumque erat, et ipsa in Deo, et Deus in ipsa jucundabatur: quæ jucunditate ipsa felix, sed præ cæteris ubique fieri cupiebat, quod sapientiæ Dei potissimum placere intelligebat. Hæc estimabili amoris et gaudii immensitate prædita fuit hæc Virgo Sanctissima, quando etiam in omni mortali carne placeret sapientissimo Filio suo. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex D. Antonino Arch. Florentino. *Titul. 15. c. 19. §. 3.*

305. Spiritus Sanctus venit inproportionabiliter in Beatam MARIAM, magis quam in quemlibet viotorem purum, et in conceptu Filii, et in die Pentecostes, quam

esset cum Apostolis, quando venit in specie ignis. Tu.

SABBAT. QUAT. TEMPOR

Semiduplex.

Omnia ut in die Psalmi ad mat. tres primi Sabb. p. 47.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 1. c. 14. v. 23.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Si quis diligit me, sermonem meum servabit. Et reliqua.

Homilia Ven. Ruperti Abbatis.

In capite 2. super Math.

Tempus læcendi, ait Salomon, et tempus loquendi. Discretionem hujusmodi Virgo sapiens et prudens non ignoravit. Inde col'audans eam Sponsus.... dicit in canticis: Hortus conclusus soror me sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Denique hoc quidem sponsus Christus Dei filius convenienter dicit sponse suæ Ecclesiæ, sed ipsum non minus congruè dicit persona Dei Patris dilecta sibi MARIE, statim subjungens: Emissiones tuæ paradisi malorum puniceorum cum pomorum fructibus. Tu. §. Stupebant.

LECTIO 2.

Quandiu Filius hominis manere debuit memoratus paulo minus ab angelis, ferè tandiu fuit beata Virgini tempus læcendi, et tandiu tacuit, tandiu in silentio fuit, velut hortus conclusus; hortus, inquam, conclusus, fons signatus, quod accedere, cujus secretum audire nullus meretur, nisi cognitus: nullus cui talis hortus, talisque fons clausuram vel signaculum oris aperire indignum arbitretur. Tu. §. Super servos.

LECTIO 3.

Ubi autem gloria et honore coronatus est Filius hominis resurgendo, et in cælum ascendendo, ubi

sedet ad dexteram Patris, ex tunc eidem beate Virgini fuit tempus loquendi, et hoc amicitis, id est, sanctis apostolis, et talia loquendi, qualia portare prius non potuissent. Sed ubi venit Spiritus veritatis, primus quidem, et princeps ipse illos omnem veritatem docuit, sed et ipsa beata Virgo testimonium suæ vocis adhibuit, et taliter locuta est auribus fidelibus, ut proinde rectè dicat dilectus ejus Deus: favus distillans labia tua, mel et lac sub lingua tua. Tu.

Te Matrem. p. 5.

Ad Benedict. ant. Tempus loquendi, * Domina, sonet vox tua in auribus meis, quia eloquium tuum dulce, allel.

CANON.

Ex Pio Papâ Nono.

Const. Ineff. 8. Dec. 1854.

306. Docuerunt e Sancti Patres... Deiparam fuisse omnium divinarum gratiarum sedem, omnibusque divi Spiritus charismatibus exornatam, immo eorumdem charismatum infinitum propè thesaurum, abyssumque inexhaustam... Tu.

Post Novam terminatur tempus paschale.

Vesperæ deuntur ut in sabbato per annum cum oratione Pomin.

1. post Pentecost.

In fine Completorii dicitur ant. Salve Regina.

VIII.

VITA ACTIVA

B. MARIE V.

Que tempus à Pentecoste usque ad Assumptionem completitur.

RESPONSORIA

dienda post Lectiones in Dominicis et in Officio feriatu toto hoc tempore.

§. 1. Loquatur, Domine, ancilla tua in auribus tuis. * Et audi verba famulae tuae. *Y.* Si invenit gratiam in oculis tuis, donata mihi populum meum, pro quo obsecro.—Et audi.

§. 2. Benedictum eloquium tuum, et * Benedicta tu, quae prohibuisti me hodie, ne irem ad sanguinem, et ulciscerer me manu mea. *Y.* Invoca Dominum et loquere regi pro nobis, et libera nos de morte.—Benedicta.

§. 3. Favus distillans labia tua, mel et lac sub lingua tua, et eloquium tuum dulce: * Emissiones tuae paradisi. *Y.* Sonet vox tua in auribus meis; vox tua dulcis, et facies tua decora.—Emissiones.—Gloria.—Emissiones.

In II. Noct. Dom. et in Feriis III. et VI.

§. 4. Ego quasi trames aquae immensae de fluvio: * Ego quasi fluvius Biorix, et sicut aquaeductus exivi de paradiso. *Y.* Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini.—E=0.

§. 5. Benedictio illius quasi fluvius inundavit, * Et quomodo catalysmus omnem terram operuit. Deriventur fontes tui foras, et in plateas aquas tuas divide.—Et quom.

§. 6. Benedictum eloquium tuum, * Et benedicta tu inter mulieres, Virgo MARIA. *Y.* Benedictio in medio terrae, cui benedixit Dominus exercituum.—Et benedicta.—Gloria.—Et bened.

In III. Noct. Dom. et in Feriis IV. et Sa/bat.

§. 7. Venite ad me omnes, qui laboratis, et onerati estis, * Et ego reficiam vos. *Y.* Spiritus meus

super mel dulcis, et haereditas mea super mel et favum.—Et ego.

Sequens n. non dicitur in Dominicis.

§. 8. Discite à me, quia mitis sum, et humilis corde: * Et invenietis requiem animabus vestris. *Y.* Qui audit me, non confundetur, et qui operatur in me, non peccabunt.—Et invenietis.

§. 9. Quis infirmatur et ego non infirmor? * Omnibus omnia facia sum, ut omnes Christo sacrificiam. *Y.* Ab infantia crevit mecum miseratio, et de utero matris meae egressa est mecum.—Omnibus.—Gloria.—Omnibus.

LECTIONES

DE SCRIPTURA.

Pro feriis vite Activa, seu post Pentec. usque ad Assumptionem, et pro I. Noct. Festivitatam, quae proprias non habuerint.

IN FERIIIS II.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 1. v. 4.

Prior omnium creata est sapientia, et intellectus prudentiae ab aeo. Unus est Altissimus creator omnipotens, et Rex potens et metuendus nimis, sedens super thronum illius, et dominans Deus. Ipse creavit illum in Spiritu Sancto, et vidit, et dinumeravit, et mensus est. Tu. *Y.* Loquatur. p. 246.

LECTIO 2.

Et effudit illum super omnia opera sua, et super omnem carnem secundum datum suum, et praebuit diligentibus se... Dilectio Dei honorabilis sapientia. Quibus autem apparuerit in visu, diligenti eam in visione, et in agnitione magnalium suorum. Tu. *Y.* Benedictum.

LECTIO 3.

Initio sapientiae timor Domini, et cum fidelibus in vulva concretus

est, cum electis feminis graditur, et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Plenitudo sapientiae est timere Deum, et plenitudo à fructibus illius. Omnem domum illius implebit à generationibus, et receptacula à thesauris illius. Tu. *Y.* Favus distillans.

IN FERIIIS III.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 1. v. 22.

Corona sapientiae timor Domini, replens pacem, et salutis fructum. Et vidit, et dinumeravit eam: utraque autem sunt dona Dei. Scientiam et intellectum prudentiae sapientia comparietur, et gloriae tenentium se exaltat. Radix sapientiae est timere Dominum, et rami illius longivivi. Tu. *Y.* Ego quasi. p. 246.

LECTIO 2.

In thesauris sapientiae intellectus et scientiae religiositas: execratio autem peccatoribus sapientia... In thesauris sapientiae significatio disciplinae: execratio autem peccatori cultura Dei Fili, concupiscens sapientiam, conserva iustitiam, et Deus praebit illum tibi. Tu. *Y.* Benedictio.

LECTIO 3.

Sapientia enim et disciplina timor Domini: et quod beneplacitum est illi fides et mansuetudo, et adimplebit thesauros illius. Ne sis incredibilis timori Domini, et ne accesseris ad illum duplici corde. Ne fueris hypocrita in conspectu hominum, et non scandalizeris in labiis tuis. Tu. *Y.* Benedictum.

IN FERIIIS IV.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 4.

Sapient: filius suis vitam inspirat, et suscipit inquirentes se, et praebit in via iustitiae. Et qui illum diligit, diligit vitam, et qui vigi-

lavertit ad illum, complectentur placorem ejus. Qui tenerint illum, vitam haereditabunt: et quò introibit, benedicit Deus. Tu. *Y.* Venite ad. p. 246.

LECTIO 2.

Qui serviunt ei, obsequentes erunt sanctor: et eos, qui diligunt illum, diligit Deus. Qui audit illum judicabit gentes, et qui intuetur illum, permanebit confidens: si crediderit ei, haereditabit illum, et erunt in confirmatione creaturae illius. Quoniam in tentatione ambulat cum eo, et in primis eligit eum. Tu. *Y.* Discite.

LECTIO 3.

Timorem, et melum, et probationem inducet super illum: et cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae donec tentet eum in cogitationibus suis, et credat anima illius. Et firmabit illum, et iter adducet directum ad illum, et laticabit illum, et denudabit absconsa sua illi, et thesaurizabit super illum scientiam, et intellectum iustitiae. Tu. *Y.* Quis.

IN FERIIIS V.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 6. v. 28.

Fili à juvenile tua exipe doctrinam, et usque ad canos invenies sapientiam. Quasi is qui arat et seminat, accede ad eam, et sustine bonos fructus illius. Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, et non permanebit in illa exors. Quasi lapidis virtus probatio erit in illis, et non demorabuntur projicere illum. Tu. *Y.* Loquatur. p. 246.

LECTIO 2.

Sapientia enim doctrina secundum nomen est ejus, et non est multis manifestata: quibus autem cognita est, permnet usque ad conspectum Dei. Audi, fili, et accipe concilium

intellectus, et ne abjecis consilium meum. Injice pedem tuum in compedes illius, et in torques illius colulum tuum. Subjice humerum tuum, et porta illum, et ne accideris in vinculis ejus. Tu. *ñ.* Benedictum.

LECTIO 3.

In omni animo tuo accede ad illum, et in omni virtute tua conserva vias ejus. Investiga illum et manifestabitur tibi, et continens factus, ne derelinquas eam: in novissimis enim invenies requiem in eâ, et convertetur tibi in oblationem. Tu. *ñ.* Favus distillans.

IN FERHIS VI.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 6. v. 30.

Et erunt tibi compedes ejus in protectionem fortitudinis, et bases virtutis, et torques illius in stolam gloriæ: decor enim vitæ est illa, et vincula illius alligatura salutaris. Stolam gloriæ indues eam, et coronam gratulationis superpones tibi. Tu. *ñ.* Ego quasi. p. 246.

LECTIO 2.

Fili, si attenderis mihi, discas: et si accommodaveris animum tuum, sapiens eris. Si inclinaveris aurem tuam, excipies doctrinam; et si dilexeris audire, sapiens eris. . . . Cogitatum tuum habe in præceptis Dei, et in mandatis illius maxime assiduus esto: et ipse dabit tibi cor: et concupiscentia sapientiæ dabitur tibi. Tu. *ñ.* Benedictio.

LECTIO 3. c. 11.

Sapientia humiliati exaltabit caput illius, et in medio magnatorum consedere illum faciet. Sapientia et disciplina, et scientia legis apud Deum. Dilectio, et viæ bonorum apud ipsum. . . . Datio Dei permanet justis, et profectus illius successus habebit in æternum. Tu. *ñ.* Benedictum.

IN SABBATIS.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO 1. c. 14. v. 22.

Beatus vir, qui in sapientiâ morabitur, et qui in justitiâ suâ meditabitur, et in sensu cogitabit circumspectionem Dei. Qui excogitat vias illius in corde suo, et in absconditis suis intelligens, vadens post illum, quasi investigator, et in viis illius consistens. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur. Tu. *ñ.* Venite. p. 246.

LECTIO 2. c. 15. v. 1.

Qui timet Deum, faciet bona, et qui continens est justitiæ apprehendet illum, et obviabit illi, quasi mater honorificata, et quasi mulier à virginitate suscipiet illum. Cibabit illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapientiæ salutaris potabit illum: et firmabitur in illo, et non flectetur, et continebit illum, et non confundetur: et exaltabit illum apud proximos suos. Tu. *ñ.* Discite.

LECTIO 3.

Et in medio Ecclesiæ aperiet os ejus, et adimplebit illum spiritu sapientiæ, et intellectus, et stolâ gloriæ vestiet illum. Jucunditatem et exultationem thesaurizabit super illum, et nomine æterno hæreditabit illum. Homines stulti non apprehendent illum, et homines sensali obviabunt illi: viri mendaces non erunt illius memores, et viri veraces inveniuntur in illâ, et successum habebunt usque ad inspectionem Dei. Tu. *ñ.* Quis infirmatur.

DOMINICÆ

TEMP. VIÆ ACTIVÆ, SEC POST
PENTECOST.

DOMIN. I. POST PENT.

Semiduplex.

Officium sicut in Psal. io per annum.

INI. NOCT.

De libro Judith.

LECTIO 1. c. 11. v. 1.

Tunc Holophernes dixit Judith: æquo animo esto, et noli pavere in corde tuo: quoniam ego nunquam nocui viro, qui voluit servire Nabucodonosor Regi. Populus autem tuus, si non contempsisset me, non levassem lanceam super eum. Nunc autem dico mihi: quâ ex causâ recessisti ab illis, et placuit tibi, ut venires ad nos? Tu. *ñ.* Loquatur. p. 246.

LECTIO 2.

Et dixit illi Judith: sume verba ancillæ tuæ, quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ, perfectam rem faciet Dominus tecum. Vivit enim Nabucodonosor rex terræ, et vivit virtus ejus, quæ est in te ad correptionem omnium animorum errantium, quoniam non solum homines serviunt illi per te, sed et bestię agri obtemperant illi. Tu. *ñ.* Benedictum.

LECTIO 3. v. 18.

Placerunt autem omnia verba hæc coram Holopherne et coram pueris ejus et mirabantur sapientiam ejus et dicebant al' er ad alterum: non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, et in sensu verborum. Et dixit ad illum Holophernes: Benefecit Deus, qui misit te ante populum, ut des illum tu in manibus nostris. Tu. *ñ.* Favus.

IN II. NOCT.

Ex verbis S. Bonaventuræ Ep. in Speculo B. Virginis. Lect. 6.

LECTIO 4.

Considerate, carissimi, in MARIA gratiam laborum, de quâ in psalmo dicitur: Diffusa est gratia in labiis tuis. Tanta siquidem fuit gratia laborum in MARIA, ut ipsa optime per Judith signari pos-

sit, de quâ dicitur in libro Judith: non est mulier talis super terram in aspectu, in pulchritudine, et in sensu verborum. Tu.

ñ. Ego quasi.

LECTIO 5.

Reve. à non est, non fuit, non erit mulier talis super terram, quæ MARIE fuit in aspectu clarissimæ vitæ, in pulchritudine mundissimæ conscientie, et in sensu verborum disertissimæ linguæ. Gratiam autem verborum laborum ejus ex evangelio colligamus diligenter. Tu. *ñ.* Benedictio.

LECTIO 6.

Invenimus septem in Evangelio mellifluis sententiis, de mellifluis MARIE labiis distillantes, et melliflorum laborum ejus gratiam optime indicantes juxta illud Cantatorum: Favus distillans labia tua. Septem mellis stille sunt septem dulcissima verba MARIE, quæ ad Angelum, ad hominem et ad Deum legitur habuisse. Duo ad Angelum, duo ad hominem, tria ad Deum. Tu. *ñ.* Benedictum.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

LECTIO 7. c. 1. 46.

In illo tempore: Ait MARIA: Magnificat anima mea Dominum. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Libr. de Pass. Dom. c. 26.

Vis audire canticum Matris Christi? Exaltata est supra quam dici, aut cogitari potest, totum mundo, cælisque prælata, non ascendit supra se, sed cantavit canticum humilitatis, quod et charitas est, quia charitas non inflatur. Eructavit de corde suo in ebrietate verbum bonum et suave, canticum novum virginibus cantandum. Et quid ait? Magnificat anima mea Dominum. Tu. *ñ.* Venite ad.

Vide quàm contrarium est canticum hoc canticò Angeli ruituri. Incepit ille in alto, ac prouidè in ima non descendit, sed corruit. Incepit MARIA ab imo, ut in altum subleuaretur. Magnificat hæc Dominum, non se, licet inestimabiliè exaltata: seruus quod scriptum est: quàmto maior es, humilia te in omnibus. Undè et super omnes choros angelorum meruit eleuari. Magnificavit se ille supra Dominum, undè infra omne, quod est, meruit præcipitari. Tu. §. Quis inf.

LECTIO 9.

Exultauit Spiritus humilis MARLE in Domino JESU suo: undè oculo lætitiæ præ consortibus suis inungi promeruit. Exultauit stultus ille Angelus in se, undè luclu perpetuo meruit condemnari. Gloriatu ista humilitatem suam esse respectam: undè habebit fructus in respectione animarum sanctularum. Gloriatu ille in multitudine virtutis suæ: undè perpetuam despectionem incurrit. Tu. Te Matrem. p. 5.

Ad Benedict. ant. Magnificat Dominum mecum, et exallemus nomen ejus in idipsum.

Oremus.

Oratio.

Deus, qui humana substantia veritatem de virginis ueri materiam suscepisti: da nobis beatæ Genitricis tuæ precibus, ita degentem exuere vetustatem, ut te noua reparationis induamus auctorem. Qui vivis et regnas.

Reassumuntur suffragia.

3. PER SACRIFICIUM MISSÆ.

§. 1. *Per Missas votiuas.*

CANON.

Ex Decretis Sacrorum Rituum Congregationis.

Dirin. I. poet Pentec.

8 Jun. 1658. *In Claram*—
20 Nov. 1662. *In Arelin.*—
16 Jun. 1663. *in Rosanensis.*

307. Missa votiuæ, etiã cantata, Beatæ MARLE Virginis cum Gloria et Credo, sed sine Officio, potest celebrari in aliquâ die, etsi Dominicâ, ob publicam causam, et ratione concursus populi, vel aliâ causâ. Tu.

Ad Magnificat. ant. Non est talis * mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, et in sensu verborum.

Oratio de Laudibus.

CANONES.

Post. Dom. 1. post Pentecost.

FERIA II.

Ex Decr. Sacr. Rituum Congregationis.

30 Jul. 1689. *In una Capuecin.*—
1607. 16 Maj. *in Placent.*

308. In Missis votiuis Beatæ MARLE Virginis, quæ recitantur in Sabbato, dicitur «Gloria in excelsis», etiãmsi non fiat Festum de eodem, tam in Sabbatis feriarum, quàm in Sabbatis aduentus. Tu.

FERIA III.

Ex Decreto Sacr. Rituum Congregationis.

24 Jul. 1683. *In Burenund.*

309. Missæ votiuæ Beatæ MARLE Virginis in cantu fundatæ dici non possunt in Duplicibus, aliisque diebus duplicia excludentibus, sed cantari debent Missæ de festo currenti... non obstante quâcumque consuetudine in contrarium. Tu.

FERIA IV.

Ex Decreto Sacr. Rituum Congregationis.

16 Mart. 1805. *Oriolens.*

310. Sacerdos cœciliens celebrans ex apostolico indulto Missam votiuam Beatæ MARLE Virginis uti

In festo SS. Corpus Christi.

debet semper paramentis albis: nequit in eâ legere orationem Officii currentis: debet tamen orationes illas dicere, quæ votiuæ conueniunt, ommissis Gloria in excelsis et Credo, etiã in Dominicis. Tu.

FERIA V.

IN FESTO SS. CORPORIS

CHRISTI.

Duplex 1. Class. cum Octauâ.

IN I. VESPER.

Ant. 1. Convertimini ad me; et proferam vobis spiritum meum, allel. *Psalmi de Solemnit.*

2. Accipite, comedite, amici, et inebriamini, carissimis, allel.

3. Comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis, allel.

4. Nisi manducaveritis ex hoc pane, non habebitis vitam in vobis, allel.

5. Qui manducat hunc panem, vivet in æternum, allel.

CAPITULUM.

Cant. 8. 2. Apprehendam te, et ducam in domum matris mee, et dabo tibi poculum ex vino condito, et mustum malorum granatarum meorum.

§. Sapientia foris prædicat, in plateis dat vocem suam, in capite turbarum, et in foribus portarum urbis, dicens: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. §. Misit ancillas suas, ut vocaret ad arcem et ad mœnia civitatis.—Venite.—Gloria.—Sapientia. *In dieb. infra Oct. non dicitur.*

HYMNUS 67. *J. M. Caryophilo.*

Te fasciis obvoluerat

Enixa Virgo parvulum;

Nunc fasciis obvoluerat,

Cum te sacerdos advocat.

Tunc Christe lac tu sugeris;

Nunc panis et tu nutrias:

Tunc pastus uno tempore;
Nunc pastor omni tempore.Divina tunc vis abdita,
Nunc et virilis abditaTunc ventre Matris editus,
At ventribus nunc conditus.

Mortalis à mortalibus

Ut figeris hostia:

Nunc sump us ut mortalibus

Sis morle victâ pharmacum.

Doxol. de Tempore.

§. Panem de cælo præstitit nobis Virgo MARIA, allel. §. Omne delectamentum in se habentem, allel.

Ad Magnif. ant. O sacrum convivium, in quo nobis datur in cibum ipse panem meum, qui ad cœnam hanc vocati sum, allel. allel.

AD MATUTIN.

Inclit. Corpus Christi de MARIA nam et nobis in panem datum, Venite, adoremus, allel.

HYMNUS 68. *S. Bonav.*

Summus Artifex omnium
Te providit vas nobile,
Vas dignum, vas egregium,
Vas gratum, vas laudabile,
Vas cunctis verè erabile
Famulis, ut edulium
Ministres delectabile,
Panemque cœli civium.

Tu ministras hominibus
Verum panem angelorum,
Tuis natum visceribus
Pro salute peccatorum.
Hic est panis viatorum,
Qui non est dandus canibus,
Qui est salus miserorum
Præstans omnibus panibus.

Gaude, Virgo Mater, gaude:
Per te mundus restauratur.
Cum civibus cœli laude:
Qui honor tibi datur
Deus decenter solvatur
Tibi, majus omni laude,
Qui per te liberatur

Omnis homo, facta fraude. Amen.

IN I. NOCT.

Ant. 1. Fructum saluferum gustandum paravit nobis Virgo Dei Genitrix, allel. *Psal. 8.* Domina Domin. nost. p. 4.

2. Venter tuus, Domina, sicut cervus tritici vallatus liliis, allel. *Ps. 32.* Exultate iusti. p. 21.

3. A fructu frumenti et vini tui, Domina, multiplicamur in pace Christi, allel. *Ps. 34.* Exaudi Dom. p. 24.

¶ Panem cœli dedit nobis Virgo sacrata, allel. ¶ Panem angelorum manducabit homo, allel.

De libro Sapientie.

LECTIO 1. *Prov. c. 9.* 1.

Sapientia edificavit sibi domum, excidit columnas septem, immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad membra civitatis: Si quis est parvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Tu.

¶ Qui est parvulus, declinet ad me: qui sitiit veniat ad me: qui esurit, accedat ad me. Venite ad me omnes, et ego reficiam vos. ¶ Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini.—Venite.

LECTIO 2. *Cant. c. 5.* 1.

Veniat dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Venit in hortum meum, soror mea sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis: comedi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite, amici, et bibite, et inebriamini, carissimi. Tu.

¶ Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: Qui manducat ex hoc pane, vivet in æternum. ¶

Caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus.—Qui.

LECTIO 3. *Ecl. 24.* 26.

Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, et à generationibus meis implemini: spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum: memoria mea in generationibus sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient; et qui bibunt me, adhuc sitiunt. Qui audit me, non confundetur: qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidunt me, vitam æternam habebunt. Tu.

¶ Nunquid non sapientia clamitat, dicens: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod pono vobis. ¶ Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det nobis de carnis gloria, ut saturemur?—Venite.—Gloria.—Nonquid. *In dieb. infra octav. Venite.*

IN II. NOCT.

Ant. 1. Sicut novellæ olivarum filii tui sumus in circuitu mensæ tuæ, allel. *Ps. 48.* Audite hæc. p. 31.

2. Frange esurienti panem tuum, et cibam nos, Domina, ex adipem frumenti, allel. *Ps. 115.* Credidi. p. 45.

3. Bibite vinum, quod miscui vobis: inebriamini, carissimi, allel. *Ps. 119.* Ad Dominam. p. 46.

¶ Educas panem de terrâ, allel. ¶ Et vinum lætificet cor hominis, allel.

Sermo S. Amadei Ep. Lausan. *De Laudibus B. V. Hom. 6.*

LECTIO 4.

Invito vos ad mensam sapientie, et ad vini libamina, quæ miscuit vobis in cratere calcis præclari. Invito vos ad epulas gloriosæ, ad convivium Dei Genitricis. Felix, qui tali poti us convivio coram recumbentibus in veste nuptiali ful-

gebit, apponetur ei panis vitæ confirmans, replens, et satians suavitate mirificâ. Et vinum lætitiæ, vinum procedens de gemine vitis, verè vinum resurrectionis expressum de ligno dominicæ passionis. Tu.

¶ Hic est panis de cœlo descendens, ¶ Ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ¶ Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi.—Tu.

LECTIO 5.

Hoc vinum Botrus ille protulit, qui ablati et errâ promissionis in velle ligno pependit. Edet præterea præfatus conviva in solâ primâ, et annulo pacis occisum à Patre vitulum saginitum, accinctus renes zonâ fidei, et castitatis, habens etiam calcæamenta in pedibus, utpote ad omne opus bonum præparatus, agni paschali assas igne carnes manducabit. Tu.

¶ Ego præbeo vobis panem vivum, qui de cœlo descendit: Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. ¶ Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt.—Si quis.

LECTIO 6.

Et ego, fratres ad hoc prædium invio. Edite panem vitæ, vinum lætitiæ bibite, inebriamini gaudio resurrectionis. Ebrietas hæc summa sobrietas est, hæc mundi memoriam obliterat, et Deum presentem animo semper incalescit: hæc ebrius quisque cunctorum, semper obliviscitur, et solius divinæ claritatis recordatur. Hæc igitur et vos inebriamini, dilectissimi: cum Dei Genitricis inebriamini, et gaudete. Tu.

¶ Comedetes carnes, et saturabimini panibus: Is est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. ¶ Venite, et comedite pa-

nem meum.—Iste est.—Glor.—Comedetes. *Infra octav. Iste.*

IN III. NOCT.

Ant. 1. Adversus omnes, qui tribulant nos, Virgo MARIA paravit nobis mensam, allel. *Ps. 125.* In convertendo. p. 17.

2. Vinum germinans virgines germinavit nobis sancta Virgo Virginum, allel. *Ps. 143.* Benedicta sis. p. 52.

3. His, qui amaro sunt corde, præparavit Domina vinum lætitiæ, allel. *Ps. 144.* Exultabo te. p. 52. ¶ Impinguasti in oleo caput meum, allel.

¶ Et calix meus inebrians, quam præclarus est, allel.

LECTIO S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. e. 56.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judeorum: caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Damasceni.

Libr. 4. c. 14. de Ortodox. fide. Si ipsemet Deus Verbum, postea quam voluntas ipsius tulit, homo factus est, atque ex puris et immaculatis sanctæ ac semper Virginis sanguinibus carnem ipsi sine semine condidit, quid tandem afferri potest, quia ex pane corpus suum et aquâ sanguinem suum efficere queat? Dixit antiquitus: producat terra herbam virentem, atque ea etiam nunc orto imbre factus suos producit. Dixit Deus: hoc est corpus meum, et hic sanguis meus: atque omnipotens ipsius præcepto, donec ipse veniat, hoc efficitur. Tu.

¶ Audite audientes me, et comedite bonum. ¶ Et delectabitur in erassitudine anima vestra. ¶ Quid mihi est in cœlo, et à te quid

volui super terram, Deus cordis mei.—Et delect.

LECTIO 8.

Quemadmodum quidquid Deus fecit, id Sancti Spiritus operatio fecit: eodem modo nunc quoque Spiritus operatio ea, quae naturam superant, effecit: quaeque nisi sola fide capi, a'que intelligi nequeunt. Quo tandem modo fiet istud, agebat sancta Virgo, quoniam virum non cognosco? Respondit Archangelus Gabriel: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Tu quoque quaeris, quomodo panis corpus Christi, et vinum cur: aqua conjunctum sanguis Christi fiat? Tibi idem respondeo: Spiritus Sanctus superveniet, atque efficit quae orationis facultatem, et mentis intelligentiam excedunt. Tu.

¶ Sicut modo geniti infantes, rationale sine dolo lac concupiscite, * Ut in eo crescatis in salutem. ¶ Venite, emite absque argento vinum et lac.—Ut.

Hoc ¶. omittitur in diebus infra octav.

LECTIO 9.

Sanè corpus divinitatè verè unitum est, illud corpus, quod ex sancta Virgine ortum est: non quod assumptum illud corpus è cælo descendit, sed quia panis ipse ac vinum in corpus et sanguinem Dei immulantur. Quod, si quo pacto id fiat, requiris, sal tibi sit, audire, quod per Sanctum Spiritum id fiat, quemadmodum et ex sancta Dei Matre per Spiritum Sanctum Dominus sibi ipsi, et in seipso carnem condidit. Tu.

¶ Sapientia foris praedicat, in plateis dat vocem suam, in capite turbarum, et in foribus portarum urbis, dicens: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum

Corpus Christi.

quod miseri vobis. ¶ Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civi atis.—Venite.—Gloria.—Sapientia. In diebus infra oct. Venite.

Te Matrem Dei.

AD LAUDES

et per Horas Antiphonæ.

1. Domina mea * regit me, et in loco pascenæ ibi me collocavit, allel. Psalmi de Dominicâ.

2. Pinguis est panis, * quem nobis paravit Virgo, et praebebat delicias regibus, allel.

3. Dedit nobis * medullam tritici, et sanguinem uvæ bibere meracissimum, allel.

4. Qui manducat * ex hoc pane, vivet in aeternum, allel.

5. Dabo vobis * manna absconditum, quod nemo scit, nisi qui accipit, allel.

CAPITULUM. Cant. 8. 2.

Apprehendam te, et ducam in domum matris meae, et dabo tibi poculum ex vino condito, et musum malorum granatorum meorum.

HYMNUS 69.

Verbum supernum prodiens
Nec Patris liquens dexteram
Ad opus suum exiens

Per Virginem pertransiit.
In mortem à Discipulo

Suis tradendus æmulis
Prius in vite ferculo

Se dat Parenti et fratribus.
Quibus sub binâ specie

Carnem dedit et sanguinem,
Quam duplicem substantiam

Assumpserat de Virgine.

Concede, Christe, quasumus,
Dum suminus convivium

Hoc, memoriam facere
Communis Matris omnium.

Uni trinoque Domino
Sit sempiterna gloria,

Qui vitam sine termino
Nobis donet in Patriâ. Amen.

Infra oct. Corpus Christi.

¶. Nocem tuum, et memoriale tuum, Domina, allel. ¶. In desiderio animæ meae, allel.

Ad Benedict. ant. Caro Filii mei verè est cibus, et sanguis ejus verè est potus: venite, comedite, et bibite, ut vivatis in aeternum, allel, allel.

Oremus.

Oratio.

Deus, qui per Spiritum Sanctum in visceribus Beatae MARIE semper Virginis Corpus Christi sanctum et immaculatum formasti, et pro nobis pati, ac mori, et nobiscum in memoriam suae passionis usque ad consumptionem saeculi in Sacramento altaris esse voluisti: tribue, quasumus, ita nos corporis et sanguinis sui sacra mysteria venerari, ut redemptionis ejus fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui tecum vivit et regnat.

AD PRIMAM.

Ant. Domina. Capitul. Apprehendam de Laud.

¶. ¶. br. Quæ salias nos adipe frumenti.

CANON.

Ex Concilio Levitiensi.

An. 1606—die 11. Sep. Can. 18. Mort. T. 7. col. 1447.

311. In Eucharistia Sacramento est reipsa verum Corpus Domini Nostri JESU—Christi, illud ipsum quod de Virgine natum est, et in cruce passum est. Tu.

AD TERTIAM.

CAPITULUM. Isai. 25. 6.

Fecit Dominus exercituum omnibus populis convivium pinguium, convivium vindemiae, pinguium medullarum, vindemiae defecatae.

¶. br. Panem cæli dedit eis, * Alleluia, alleluia.—Panem. ¶. Panem Angelorum manducavit homo.—Allel.—Gloria.—Panem.

¶. Cibavit illos ex adipe frumenti, allel.

¶. Et de petra melle saturavit eos, allel.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. 1. Corinth. 11. 26. Quotiescumquè manducabitis panem hanc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiat, donec veniat.

¶. br. Comedite panem meum, * Allel. allel.—Comedite ¶. Et bibite vinum, quod miseri vobis.—Allel.—Gloria.—Comedite.

¶. Educas panem de terrâ, allel. ¶. Et vinum laetificet cor hominis, allel.

AD NONAM.

CAPITULUM. 1. Corinth. 11. 27. Quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis, et sanguinis Domini.

¶. br. Comedite, amici et bibete, * Allel. allel.—Comedi e. ¶. Et inebriamini, carissimi, —Allel.—Gloria.—Comedite.

¶. Posuit fines tuos pacem, allel. ¶. Et adipe frumenti saliat te, allel.

IN II. VESPER.

Ant. 1. Quomodo * si cui Mater blandiatur, ita ego consolabor vos, allel. Psalmi de Solemnit.

2. Ad ubera * portabimini, et in Matre Dei consolabimini, allel.

3. Sicut modo * geniti infantes, rationale sine dolo lac meum concupiscite, allel.

4. Venite, * et emite absque argento panem et vinum meum, allel.

5. Qui manducat * hunc panem, vivet in aeternum, allel.

Capitul. et ¶. ut in primis vesper.

HYMNUS 70. Br. Rom. Pange, lingua, gloriosi Corporis mysterium, Sanguinisque pretiosi.

Quem in mundi prelium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intactâ Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparsio verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnae
Recumbens cum fratribus,
Observatâ lege plene
Cibus in legalibus,
Cibum turbæ duodenæ
Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit,
Filius sanguis Christi merum;
Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori Genitœque
Laud et jubilatio,
Salus, honor, virtus quoque,
Sic et benedictio;
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

ÿ. Venite ad me omnes, allel.
ÿ. Comedit panem meum, allel.
Ad Magnific. *anf.* Exultate in eâ
omnes qui diligitis eam, ut sugatis
et repleamini ab ubere consolatio-
nis ejus, ut mulgeatis, et delicias
affluatis in omnimoda gloria
ejus, allel. allel. *Orat. de Laud.*

Completor. de Dominicâ.
In diebus infra octav. nisi oc-
currat festum Duplex, Officium fit
ut in die, Psalmi et Lectiones pri-
mi Noct. de feriâ occurrunt.

FER. VI. INFRA OCT.
Semiduplex.

Sermo S. Ambrosii Ep.
Serm. 3. in Psalm. 21.

LECTIO 4.

Cur totius Dominus creaturæ ver-
miculo se voluerit comparari? Pos-
sumus hoc quidem humiliatâ pri-
mitiis assignare, quæ sanctorum
virtus est maxima, sicut sanctus
Moyses ante Deum animal se irra-
tionabile proficitur; David pulve-
rem se sæpè commemorat. Sed
magis illud accipiendum puto, quo-
niàm vermis nullâ extrinsecus ad-
mixtione alieni corporis, sed de
solâ et purâ terrâ procreatur, ideò
illum comparatum Domino, quo-
niàm et ipse Salvator de solâ et
purâ MARIA generatur. Tu.
ÿ. Illic est panis.

LECTIO 5.

Legimus etiàm in libris Moysi de
manna vermiculos procreatos. Digna
et plene justa comparatio. Si
quidem de manna vermiculus gi-
gnitur, et Dominus Christus de
Virgine procreatur. Quin potius
ipsam MARIAM manna dixerim,
quia est subtilis et splendida, sua-
vis, et virgo, quæ velut cœlestis
veniens cunctis Ecclesiarum popu-
li cibum dulciorem melle defu-
xit: quem qui edere, aut mandu-
care neglexerit, vitam in semel-
pro habere non poterit. Tu. ÿ. Ego
præbeo.

LECTIO 6.

Filiis Israel subtiliter prophetatum
est in veteri testamento. Manna
enim illis contra divina præcepta
tractantibus vermes effecti sunt, id
est, contumacia ultores et iudices.
Quæ similitudo Christum indicat
Dominum, quem qui suavem ci-
bum, et dulcem potum haurire ne-
glexerit, iudicem patietur, sicut
ipse ait: neque enim Pater judicat
quemquam, sed omne iudicium de-
dit Filio. Tu. ÿ. Comeditis.

IN III. NOCT.

Lectio Sancti Evangelii secundum
Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 56.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis
Judæorum: caro mea verè est ci-
bus, et sanguis meus verè est potus.
Et reliqua.

Homilia S. Laurentii Justiniani.
Sermo de Nat. B. V. M. In Bi-
bliothec. PP. concion.

An non MARIA testamenti arca ve-
rissima, quæ auro vestita mundis-
simo, virtutum gemmis ornata, ac
imputribilibus lignis spiritualiter
facta, testamenti tabulas, fronden-
tem virgam et suavissimum in se
manna continuit? Hæc omnia in
Christo, imò hæc omnia Christus,
qui virginalis pudicitiaë habitus
in ulero. Ipse namque verus Deus
fuit, et homo, veramque carnem
traxit ex Virgine. Tu. ÿ. Audite.

LECTIO 8.

Hoc namque suavissimum est man-
na de cælo missum ad spirituales
refectionem, vitamque justorum.
Nullam utique in se corruptionem
admittit, nihil de se spiritualiter
manducantibus fastidium parit,
quin potius præstat vitam, vires
præbet, infundit gaudium, et de
imis constituit in excelsis. Qui
manducat, inquit, meam carnem,
et bibit meum sanguinem, in me
manet, et ego in illo. Tu. ÿ. Sa-
pientia.

LECTIO 9.

Hoc utique manna, quod in utero
MARIE repositum, libique expo-
situm, atque appositum est, fre-
quentè ulere ad salutem. Uteri
hujus venerare pudicitiam, et arca
hujus mysticæ gratiam contem-
plare, quæ tale exceperit munus, ta-
lemque genuit prolem, quæ te
corporis sui manna refecerit, ine-
briaret cruore, passione redimeret,

corpore salvare. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex Statutis Synodalibus Ecclesie
Cænonianensis.
An. 1247. apud Marten. Tom. 7.
col. 1381.

312. Ubi erat prius panis parvis,
est verum Corpus Christi de Vir-
gine natum, in cruce passum, ad
dexteram Dei collocatum. Tu.
Vesperæ ut in secund Vesper.

SABBATO INFRA OCTAV.

Semiduplex.

IN II. NOCT.

Sermo S. Augustini Episcopi.
In Psalm. 98. *Enarratione.*

LECTIO 4.

Adorate scabellum pedum ejus.
Quæro, quid sit scabellum pedum
ejus, et dicit mihi scriptura. Terra
scabellum pedum meorum. Fluc-
tuans converto me ad Christum,
quia ipsum quæro hic, et invenio,
quandò sine impietate adoretur
terra, sine impietate adoretur sca-
bellum pedum ejus. Suscepit enim
de terrâ terram, quia caro de terrâ
est, et de carne MARIE carnem
accepit. Tu. ÿ. Hic est.

LECTIO 5.

Et quia in ipsa carne hic ambula-
vit, et ipsam carnem nobis mandu-
candam ad salutem dedit: nemo
autem illam carnem manducat, nisi
quod adaverit: inventum est
quemadmodum adoretur tale sca-
bellum pedum Domini, et non so-
lùm non peccemus adorando, sed
peccemus non adorando. Nunquid
autem caro vivificat? Ipse Dominus
dixit cum de ipsa commendatione
ejusdem terre loqueretur: Spiritus
est, qui vivificat, caro autem nihil
prodest. Tu. ÿ. Ego præbeo.

LECTIO 6.

Tunc autem, quandò hoc Dominus
commendavit, de carne sua locutus

erat, et dixerat. Nisi quis manducaverit carnem meam, non habebit in se vitam æternam. Scandalizati sunt quidam discipuli ejus, septuaginta ferme et dixerunt. Durus est hic sermo, quis potest hoc intelligere? Et recesserunt ab eo, et amplius cum eo non ambulaverunt. Tu. ꝑ. Comedelis.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 36.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judæorum; caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Germani Arch. Constantinopolitani. *Ex theoria rerum Ecclesiasticarum.*

Apud Marzaccium, in *Bibliot. marzaccian. frag. 1.*

Oblatio (quæ panis et benedictio, et primitiæ dicitur) ex quâ Dominicum Corpus dissecatur, ad typum semper Virginis et Deiparæ sumitur: quæ secundum beneplacitum Patris, et voluntatem Filii sui et Verbi, et adventum Domini Spiritus unum Sanctæ Trinitatis Filium Dei et Verbum recipiens in se, perfectum Deum, et perfectum hominem peperit. Tu. ꝑ. Audite aud.

LECTIO 8.

Graterem etiã interpretæ licet mammas Deiparæ, salutare lætitiæ poculum, et tutelare ac consecratorium totius generis mortalium. Pontifex Dominus est. Thronus Virgo. Christus Dei sapientia et virtus suam carnem edificavit ex eâ, virum non expertâ, castâ matre et virgine, præpurgatâ animâ et corpore. Miscuit in cratere suum vinum, in supersanctâ Virgine suam Deitatem uniens carni et vinum merum. Servator enim genitum est ex eâ inconfusè, et abs-

que conjuge Deus et homo. Tu. ꝑ. Sapientia.

LECTIO 9.

Oportet ut nos Dominam hujus universi laudemus, et illam angeli salutationem annuntiemus. O Mater casta, lumine carentes, typos et præleritas umbras verbi contemplantæ, quæque insunt oculis foribus, lumen veritatis refulgens glorificamus. Tuo verò utero dignè benedicimus. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex S. Hilario Episcopo.

De Trinit. libr. X. n. 18.

313. Per panem suum de cælo descendente et carnem ac sanguinem Filii hominis, et conceptæ ex Spiritu Sancto, et natæ ex Virgine carnis intelligatur assumptio. Tu.

DOM. II. VII. ACTIV. ET INFRA

OCTAV.

Semiduplex.

Psalmi de Dominâ. Reliqua ut in die.

IN I. NOCT.

LECTIO 1. c. 13. v. 4.

Deposuit Esther vestimenta ornata sui, et circumdata est gloriâ suâ. Cumque regio fulgeret habitus, et invocasset omnium rectorem et Salvatorem Deum, assumpsit duas famulas, et super unam quidem imitabatur, quasi præ deliciis et nimia teneritudine corpus suum ferre non sustinens: altera autem famularum sequebatur Dominam defluentia in humum vestimenta sustentans. Tu. ꝑ. Qui est parv. p. 252.

LECTIO 2.

Ipsa autem roseo colore vultum perfusa, et gratis ac nitentibus oculis tristem celabat animum, et nimio timore contractum. Ingressa igitur cuncta per ordinem ostia, stetit contra regem, ubi ille resi-

debat super solium regni sui, indutus vestibus regis, atque fulgens, et pretiosis lapidibus, eratque terribilis aspectu. Tu. ꝑ. Ego.

LECTIO 3.

Cumque elevasset faciem, et ardentibus oculis furorem pectoris indicasset, regina corruit, et in pallorem colore mulato, lassum superacillulam reclinavit caput. Converte litque Deus spiritum regis in mansuetudinem, et festinus ac metuens exilivit de solio, et sustentans eam ulnis suis donec rediret ad se, his verbis blandiebatur. Quid habes Esther? Ego sum frater tuus, noli metuere. Tu. ꝑ. Nunquid.

IN II. NOCT.

Ex verbis S. Bonaventuræ Ep. in Speculo B. Virginis. *Lect. 3.*

LECTIO 4.

Considera, carissime, quod MARIA est Domina Angelorum. Ipsa enim signata est in Dominâ Esther reginâ, de quâ legitur, quod super unam famulam suam deliciosè imitabatur, altera autem feminarum sequebatur Dominam defluentia in humum vestimenta sustentans. Per Domiram Esther Reginam intellige MARIAM Reginam: duæ famulæ quarum Domina est Regina MARIA, sunt angelica, et humana creatura. Tu. ꝑ. Hic est.

LECTIO 5.

Quantum gaudendum est nobis miseris hominibus, quod Angeli Dominam, et Dominam habent ex hominibus! Verrissimè enim Angelorum Domina est MARIA; undè Augustinus ipsam alloquens, ait: si cælum te vocem, alior es: si matrem gentium prædicam, præcedis: si Dominam Angelorum nominem, per omnia esse comprobabis: si formam Dei appellem, digna existis. Anima verò humana est famula, quæ Dominam suam

MARIAM sequitur in mundo. Sequitur cerè colligans virtutes, et exempla MARLE. Tu. ꝑ. Ego præbeo.

LECTIO 6.

Intelligentia verò angelica est famula superquam Domina sua MARIA imittitur in cælo. Imittitur cerè tanquàm familiarissima se angelis sociando. Imittitur etiã tanquàm delicatissima in angelis deliciando. Imittitur quoquè tanquàm plenissima se cum suâ plenitudine angelis communicando. Imittitur in super tanquàm potentissima angelis imperando. Omnibus enim angelis MARIA imittitur suo imperio. Tu. ꝑ. Comedelis.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 36.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judæorum: caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Epiphaniæ Ep.

In Serm. de B. V. M.

Virgo MARIA clibanus est intellectualis, qui ignem et panem vitæ calidum mundo in essum attulit, de quo Salvator mundi Christus ait: accipite, et comedite: hoc est corpus meum, quod pro vobis frangitur in remissionem: peccatorum. Locuples est, carissimè, virtutibus plena mensa virginea, optimis quibuscumque cibus abundans, quibus terra fruatur. Tu. ꝑ. Audite audientes.

LECTIO 8.

Est etiã beata Virgo vitis veritatis fertilissima, et quoad virginitatem minimè vindemiata, quæ licet non fossa, uvarum tamen feracissima, nempe quæ maturam uvam germinavit Christum. Quam ob rem, Sanctissima Virgo, fac

nobis fidem, quâ ratione germinaveris, quo pacto suscipiens Verbum, quod est ante sæcula, Mater Dei visa sis super terram. Tu. ꝑ. Sapientia.

LECTIO 9.

O Virginem, stupendum Ecclesie thesaurum, qui adeptus est ingens mysterium. Virginem appellat velut Sacerdolem, pariter et altare: quæ quidem mensam ferens dedit nobis coelestem panem Christum in remissionem peccatorum. Sed quid dicam, aut quid loquar de præclarâ et sanctâ Virgine? Desiderium me trahit, ut de Deiparâ verba faciam, et formido me refines in silentio, ut qui non habet facultatem dicendi. Tu. Te Matrem.

Ad Bened. ant. Qui manducavit carnem Filii mei, vivet in æternum, alle. alle.

Oremus.

Oratio.

Cordibus nostris, quasumus, Domine, gratiam tuam benignam infunde, et intercedente Sanctissimâ Dei Genitrice MARIA, corpora nostra casitate, et mentes nostras humilitate, et charitate sanctifica. Per eundem.

CANON.

Ex S. Hilario Episcopo.

Tract. in Psalm. 51. n. 16.

314. « Elevabo tabernaculum David, » sanctum illud scilicet et venerabile nati ex Virgine Dei corpus, et Templum, in quo qui crederit, tanquam consors dominicæ carnis habitavit. Tu.

Ad Magnific. ant. Cum regio fulgeret habitu pro nobis omnium rectorem Deum invocavit, alle. alle.

FER. II. INFRA OCT.

Semiduplex.

IN II. NOCT.

Sermo Ven. Petri Blessensis.
Serm. 6. de Nativ. Domini.

LECTIO 4.

Comedamus panes Melchisedech, nam ipsi sunt velutissimi et sua vissimi, et projiciamus panes propitiacionis, qui sunt veteres; quia supervenit panis novus, qui de celo descendit. Hunc panem mulier evangelica de tribus saccis farina commiscuit. Beatissima enim Virgo tres substantias, divinitatem, scilicet, carnem et animam unitas concepit. Tu. ꝑ. Hic est pan. p. 253.

LECTIO 5.

Panis iste, quem vobis confecit, in cibus crucis contextus est, et in Resurrectione divisus. Sapientia enim abscondita, et thesaurus invisus, et panis non divisus aut fractus, quæ utilitas in his tribus? Sed fractus est panis, apertus est liber, concisus est saccus: et Spiritus Christi descendens ad inferos, tanquam inter mortuos liber, eduxit vinclos de domo carceris, sedentes in tenebris, et umbrâ moris. Tu. ꝑ. Ego præb.

LECTIO 6.

Caro verò moriens moriem perimit, et vita hominum cum eâ resurgit, regenerata in spem vitæ per Resurrectionem JESU-Christi ex mortuis. Sic itaque panis roster quotidianus super substantialis ex tribus saccis farina compactus est in conceptione, coctus in passione, fractus in resurrectione. Hic est panis subseinericus, qui subvertit castra Madian. Tu. ꝑ. Comeditis.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 56.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judæorum: Caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Arch. Thessalonicensis.

Orat in Ann. B. V. M. In Bibliothecâ Marracæ.

Sed ut se exhibeat Virgo alterum ferè Creatorem, bonumque Dominum, Creatori et Filio suo similem, maximaque communicat cum aliis. Imò verò, ut ostendat, quòd propter nos in hanc vitam est edita, et quasi munus porrigens Deo conjungat, indè disjunctos alacriter per suum partum nos advocat, quo simus consortes unionis cum ipso, ut quod illi fuit Deus per admirandam illam conceptionem (utilit enim ipsum veluti absorbum, sibi que coagmentatum), hoc idem cum Deo nos efficiatur per summptionem carnis, quam ejus Unigenitus assumpsit ab eâ. Tu. ꝑ. Audite.

LECTIO 8.

Carnem porrò hanc jucundissimam, et vitæ largitricem, supercelestis verè homo, nimirum Virgo, agriculturalione suâ præstitit, atque futuram nobis cenam paravit. Itaque cum nos ejus Filii ad hanc quòque altrahit mensam, suasque porrigit carnes, vidensque nos degustantes gaudet; hoc etiã Matri ad scribendum est. Fructus enim hominum et ipsa mirum in modum procreata est, ut carnem quidem ex eâ Deus sibi sumeret, eadem verò aleret Matris suæ cognatos. Tu. ꝑ. Sapientia.

LECTIO 9.

Nam si hoc futurum non fuisset, omni materiâ sublimiùs illustrissimum hoc vas nonquàm exultisset creatum è terrâ simulacrum. Et ubi terram adiit, quia Deo similibi erat, nihil aliud exoptavit, quam quòd Deus oplaret: et quia ligni quidem fuit gustus, qui hominem à Deo, proh dolor! abal-

navit, suam verò carnem virgo esse idoneam medicinam videbat, appositam gustantibus, ad conjungendos homines Deo, quo ægrotum beneficio afficere gratulò cupiebat. Id ipsum verò Deo quòque gratum erat, seipsam, scilicet, si fieri posset, apponere lapsò escam. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex S. Cyrillo Ep. Alexandrino.
Ad Valer. Epist.—Concil. T. 6. p. 372.

315. Cum unigenitum Dei Verbum corpus ex sanctâ et Dei Genitrice Virgine suscepisset, suscepitque proprium sibi fuisse; semetipsum pro nobis Deo et Patri immaculatam Hostiam in odorem suavitatis obtulit. Tu.

FER. III. INFRA OCT.

Semiduplex.

IN II. NOCT.

Sermo S. Bernardini Senensis.
Tom. 1. Serm. 61. art. 1. c. 10.

LECTIO 4.

De carne Virginis benedictæ, et in parte corporis ejus excissâ consistit, perficitur, et terminatur totum decus et pondus sacramentorum Ecclesie Dei. Certum est enim quòd omnis institutio Sacramentorum, et omnia alia Sacramenta, tanquàm in ultimum finem, et ad illud Sacramentum omnium Sacramentorum excellentissimum, quod est Eucharistia, ordinantur, quæ quidem conficitur, et consecratur, dum panis in corpus Christi convertitur. Tu. ꝑ. Hic est.

LECTIO 5.

Quamvis enim per concomitantiam in Christi corpore sit divina substantia, et anima sola; tamen substantia panis transsubstantiatur in solâ substantiâ carnis, non in divinitate neque in animam: idèò hoc Sacramentum est finis omnium

Sacramentorum. Tu. ꝑ. Ego præb.

LECTIO 6.

Et (ut expressius magnificem illam dignissimam et beatissimam carnem de Virgine gloriosâ decissam) dico, quod tantâ infirmitate nobilitatis eam dignificavit Allissimus, quod cum esset veri hominis caro dum vivebat JESUS, formam hominis posset perdere, Dei autem nunquam: non enim erat verum dicere de corpore exanimi Christi; hoc corpus est homo, et verum erat dicere: hoc corpus est Deus. Tu. ꝑ. Comeditis.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 56.

In illo tempore: dixit JESUS turbis Judæorum: caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Andreae Cretensis.
Oratio de Dormition. B. V. apud Surium.

Jam sapientia, quæ ipsam sapientiam secundum carnem genuit, appositè invitans, cum totam seipsam, tanquam mensam mysticam caelestemque paraverit, eos qui mente sunt in divinis initiati mysteriis, benignè invitât ad convivium... Tu. ꝑ. Audite.

LECTIO 8.

Invitat, dico, non victimam faciens, aut crateri liquores in fundens, cujusmodi fuerunt olim beata illa victimæ, et crater ille, qui beatum illud à Deo perfectum nectar suscepit: sed suorum mysteriorum illa planè admirabilia et divina reverâ spectacula. Ad quæ quidem maximè eos, qui sunt congregati invitans festi Domina, sapientia quidem donum, quantumque sil, hinc nobis ex se ipsâ ostendit. Tu. ꝑ. Sapientia.

LECTIO 9.

Ostendit autem suam sanctissimam mensam, utpote quæ ipsum totum vivificum panem Dominum nostrum JESUM, qui est vita æterna, qui creatam continet naturam, ex fermento adamice conspersiois panem factum, in utero gestavit æconômice, qui eos, qui sanctè ad eum accedunt, reducit ad vitam recentiore, et reddit in Deo perfectos. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex S. Cyrillo Ep. Alexandrino.
Concil. Tom. 6. p. 70.

316. Panis, quem ego dabo caro mea est... videbitur, quomodo ubique sum corpus illud è muliere assumptum nominat propter summam unitatem. Tu.

FER. IV. INFRA. OCT.

Semiduplex.

Sermo S. Bernadi Abbatis.
Homilia 3, super missus.

LECTIO 4.

Benedictus fructus ventris tui. Benedictus in odore, benedictus in sapore, benedictus in specie. Hujus odoriferi fructus fragrantiam sentiebat, qui dicebat: Ecce odor Filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. An non verè benedictus, cui benedixit Dominus? De sapore hujus fructus quidam quod gustaverat, talitèr eruclabat: Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus. Et alibi: quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te. Tu. ꝑ. Hic est.

LECTIO 5.

Et alius quidem: si tamen, inquit, gustastis, quoniam dulcis est Dominus. Et ipse fructus de se, invitans nos ad se. Qui edit me, ait, adhuc esuriet, et qui bibit me, adhuc sitiet. Utique propter saporis dulcedinem hoc dicebat, qui semel

LECTIO 8.

gustatus magis excitat appetitum. Bonus fructus qui animarum esurientium, et sientium jussitiam, et esca et potus est. Tu. ꝑ. Ego præbeo.

LECTIO 6.

Audisti de odore, audisti de sapore, audi et de specie. Si enim fructus ille mortis non solum suavis fuit ad vescendum, sed etiâ, teste scripturâ, delectabilis aspectu; quanto magis hujus vitalis fructus vivificum decorem debemus inquirere, in quem, teste aliâ scripturâ, desiderant etiâ angeli propicere? Cujus pulchritudinem in spiritu videbat, et in corpore videre cupiebat, qui dicebat: ex Sion species decoris ejus. Tu. ꝑ. Comeditis.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 56.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judæorum: carò mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Arch. Thesalonicensis.

Orat. in annunt. B. M. V. Apud Marracc.

Nos verò, è quibus decantatissima orta est Virgo, communè omnium oblectamentum, et pro quibus ille, qui potens est, cum ipsâ Virgine magna peregit: sicut accepimus gaudium, ita reddamus illi quæ dedit, non solum adhibentes salutationem, quam à Gabriele didicimus, sed nos melipsos etiâ intus perpurgantes, et omne quod depravat animum eliminantes, ut cenæ apti sine labe fiamus, accedentes ad escam admirabilem, et purissimam, quam salutatio hoc modo novo et insolito dedit. Tu. ꝑ. Audite.

LECTIO 8.

Ita ergò gloriosissima Virgo summam lætitiâ percipit, dum nos unigenitii sui carnis repleti videt. Nam propter hoc immaculatissima in terram venit, et carneâ sua veste Salvatorem obtexit, ut Salvator hæc nobis fieret cœna, perneque cognatam ejus carnem Deo jungeremur: quod assequi sine Virgine propter peccatum non poteramus. Tu. ꝑ. Sapientia.

LECTIO 9.

Gaudet sine dubio, dum nos hæc mensâ utitur, quam ad hoc præparavit, et propterquam cuncta illa mysteria tremenda peracta sunt, et per quam in deos ex hominibus essu doni mutatur. Quod si indè venit gaudium, certè contrarium beatissima Virgini est molestum, cum nos prociâ à sacrâ mensâ sedem fame laborantes, quod est alienatio à Deo, vitæque premissio. Tu. Te Matrem.

CANON.

Ex S. Buenaventurâ Episcopo.

Specul. B. V. M. Lect. 18.

317. Necessarius est fructus MARLE benedictus ad locupletationem, sive repletionem animæ... Ipsum ore exteriori sumimus sacramentalitèr, ore quoquè interiori spiritualitèr. Propter quod Hyeronimus ait: Flos MARLE factus est fructus, ut nos illum comederemus Tu.

Vesperæ ut in prim. Vesp.

FERIA. V.

OCTAVA SS. CORPOR. CHRISTI.

DUPLIX MAJUS.

Lectio 1. Noct. et reliqua ut in die.

IN II. NOCT.

Sermo S. Petri Damiani.

In Nativitat. B. V. M.

LECTIO 4.

Hic dilectissimi fratres, hic rogo,

pendite, quam debiores sumus hinc beatissima Dei Genitrici. Illud siquidem Corpus Christi, quod beatissima Virgo genuit, quod in gremio fovit, quod fasciis cinxit, quod maternâ curâ nutrit: illud, inquam, absque ulla dubietate non aliud nunc de sacro altari percipimus, et ejus sanguinem in sacramento nostræ Redemptionis haerimus. *ñ. Hic est.*

LECTIO 3.

Hoc catholica fides habet, hoc sancta Ecclesia docet. Impar est ergo illi omne humana lingua præconium, quæ de inlemeratæ carnis suæ visceribus cibum nobis protulit animarum, illum videlicet, qui de semelipso perhilet, dicens: Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Tu. *ñ. Ego præb.*

LECTIO 6.

Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Per cibum à paradisi sumus amantillæ dejecti, per cibum quoque ad paradisi gaudia reparati. Cibum comedit Eva, per quem nos æterni jejunii fame mulcavit. Cibum MARIA edidit, qui nobis celestis convivii adiunxat paterfecit. Tu. *ñ. Comeditis.*

IN III. NOCT.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO 7. c. 6. v. 36.

In illo tempore: Dixit JESUS turbis Judæorum: Caro mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Et reliqua.

Homilia S. Paschasii Abbatis.
De Epistola Corpor. et Sang. Christi.

Quæris de re, ex quâ multi dubitant. Quam si forè ad plènem intelligunt, utique credere debent verba Salvatoris, qui non mentitur verax Deus, cum ait: Nisi manducaveritis carnem Filii

hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis manentem. Caro enim mea verè est cibus, et sanguis meus verè est potus. Tu. *ñ. Audite.*

LECTIO 8.

Ergò cum ait: Hoc est corpus meum, vel caro mea, seu hic est sanguis meus, non aliam puto insinuasse, quam propriam, et quæ nata est de MARIA Virgine, et pendit in cruce: neque alium sanguinem, quam qui profusus est in cruce, et tunc erat in proprio corpore. Nemo igitur qui sanè sapit, credit JESUM aliam carnem, aut sanguinem habuisse, quam quæ nata est de MARIA Virgine, et passa est in cruce. Tu. *ñ. Sapientia.*

LECTIO 9.

Et ne putares, quia in Sacramento loquebatur, quòd de alio diceret, quam de proprio in eodem mysterio, demonstrativè dixit: Hoc est Corpus meum. Nam cum ait mensi, et hoc est, non qualecumque vult intelligi corpus, sed illud, quod tradendum erat, ut ipse mox adiecit, et non alium sanguinem, quam qui fundendus erat in proprio corpore, in remissionem peccatorum. Tu. *Te Matrem.*

CANON.

Ex S. Petro Paschasio Ep. et Mart. *Titul. 17. de Sacram. altar. n. 35. p. 350.*

318. Creator... potens est ex se ipso facere, quod ejus gloriosum corpus quod de MARIA Virgine assumpsit, sit perfectè et integrè in quâlibet parte Hostiæ consecratæ à Presbytero: et sic tam in parte modicâ, quam in magnâ est verus Deus, et homo invisibilis et Omnipotens. Tu.

FERIA VI.

post Domin. 2. Vite activa.

§. 2. Per Missas in Sabbato.

CANON.

Ex Concilio Avenionensi.

An. 1326. c. 1. Lab. Coll. T. 7. col. 1494

319. Statuimus et communiter ordinamus, quòd Missa de BEATA MARIA... in die Sabbati, si festum novem Lecticum non impediatur... solemniter in singulis Ecclesiis celebretur. Et ut ad veniendum fideles ferventius inducantur, singulis ad dictam Missam venientibus, decem dies de injunctis penitentis misericorditer relaxamus. Tu.

SABBATO.

Ex Decreto S. Rituum Congregationis.

2. Dec. 1684. in una Canon. Regul. Later.

320. In Ecclesiis, ubi adest immemorabilis consuetudo canendi Missam volivam, de BEATA MARIA Virgine singulis Sabbatis, licet confirmari potest, etiam occurrat Officium duplex, dummodò non omitatur suo tempore Missa conventualis. Tu.

DOM. III. VITE ACTIV.

Semiduplex.

Omnia ut in Psalter. per annum, et sic in sequentib.

IN I. NOCT.

De libro Job.

LECTIO 1. c. 38. v. 12.

Nunquid post ortum tuum præcepisti diluclò, et ostendisti auroræ locum suum? Et tenuisti contuens extrema terræ, et excusisti impios ex eâ? Restituitur ut lumen signaculum, et stabilis sicut vestimentum: auferetur ab impiis lux sua, et brachium excelsum confringetur. Tu. *ñ. Loquatur. p. 246.*

LECTIO 2.

Nunquid ingressus es profunda

maris, et in novissimis abyssi deambulasti? Nunquid aperta sunt tibi portæ mortis, et ostia tenebrosa vidisti? Nunquid considerasti latitudinem terræ? Intra me mihi, si noscisti omnia. In quâ via lux habet, et tenebrarum quis locus sit: ut decas unumquodque ad terminos suos, et intelligas semitas domus ejus. Tu. *ñ. Benedictum.*

LECTIO 3.

Sciebas tunc quòd nasciturus esses, et numerum dierum tuorum noveras? Nunquid ingressus es thesauros nivis, aut thesauros grandinis aspexisti? Quæ preparavi in tempus hostis, in diem pugræ et belli? Per quam viam spargitur lux, dividitur æstus super terram. Tu. *ñ. Favus dis illans.*

IN II. NOCT.

Ex verbis S. Bonaventuræ Ep. in Speculo B. Virginis. *Lectio 11.*

LECTIO 4.

Quædam felix aurora est MARIA propter felicem locum ejus in gloriâ et secundum hoc bene de aurorâ dicitur in Job: Nunquid ostendisti auroræ locum suum? Jam certè aurora nostra MARIA sublimiter locata in cælo, locum tenet vicinissimum soli æterno. Tu. *ñ. Ego quasi.*

LECTIO 5.

Nunquid ostendisti auroræ locum suum? Quasi dicat: non tu, sed ego. Non ad te pertinet ostendere auroræ MARLE locum suum in cælo, sed ad me: Bene autem dicit: suum, quasi appropriando, et discernendo illum ab aliis omnium sanctorum locum. Tu. *ñ. Benedictio.*

LECTIO 6.

Hinc etiã bene legitur: intulerunt sacerdotès arcam fœderis Domini in locum suum. Hic locus est super choros angelorum. Hic locus est in cælo dignissimus, testante

Beato Bernardo, qui ait: Nec in mundo locus dignior virginis uterithalamo, in quo Filium Dei MARIA suscepit, nec in cœlis regali solio, quò MARIAM MARLE Filius sublevavit. Tu. ꝑ. Benedictum.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 7. c. 13. v. 31.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: simile est regnum cœlorum grano sinapis. Et reliqua.

Homilia B. Alberti magni, Ep.

In Biblid Mariand.

Domina Evangelistarum Virgo MARIA comparatur grano sinapis, de quo dicitur, quòd minus est omnibus seminibus, et hoc per humilitatem, et cum seminatam fuerit, scilicet in mundo apparendo, ascendit in arborem, quæ altitudine, amplitudine, et annositate transcendet herbarum naturam. Alta est, quia ad cœlestia attollitur: ampla, quia totum mundum occupat: amosa, quia non potest finire. Tu. ꝑ. Venite ad.

LECTIO 8.

Hæc tria sunt in arbore, id est, in MARIA, quæ est major gloriâ et charitate omnibus oleribus, id est, angelis, et hominibus, et facit ramos misericordiæ et compassionis magnos, ita ut; possint sub umbrâ protectionis ejus aves cœli, id est, sancti Dei, immò et peccatores habitare fiducialitèr propter securitatem, gaudenlèr propter umbrositatem, utilitèr propter fructuositatem. Tu.

ꝑ. Quis infirmatur.

LECTIO 9.

Ipsa beata Virgo est quoquè cervical omnium virtutum, in quo Filius Dei dormit. Erat ipse in puppi super cervical dormiens in MARIA, quia talem alibi requiem non inve-

nit. Et excitant eum Discipuli, et dicunt ei: Magister, non ad te pertinet, quia perimus? Et extrgens in Resurrectione comminatus est vento, id est, diabolo, et dixit mari, id est, omnibus tentationibus: Tace, obmutesce. Tu.

Te Matrem.

Ad Benedict. ant. Similabo eam * grano sinapis, quod cum seminatam fuerit, majus fit omnibus oleribus.

Oremus. Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui nos sanctissimæ Unigeniti tui Matris meritis et intercessione lætificas, conc. de propitiis, ut qui tua per eam beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum.

CANON.

Ex Decretis S. Rituum Congregationis.

13. Aug. 1701. et 4. Apr. 1703. — Bull. Rom. Tom. 10. p. 1.

321. Religiosis Excalceatis Sancti Francisci Provinciarum Bætiæ et Mexicane conceditur Indultum celebrandi unieam Missam de Beatâ Virgine MARIA in aurorâ singulis Sabbatis, festo duplici primæ vel secundæ classis non impeditis. Tu. Ad Magnificat. ant. Nunquid ostendisti auroræ locum suum? Non tu, sed ego, dicit Dominus.

CANONES

Infra Hebdom. 3. vitæ activæ.

4. Per Festivitates.

§. 1. Per Fest. SS. Nominis.

FERIA II.

Ex Decreto S. Rituum Congregationis.

31. Jul. 1665. Carmel Excalc. — B. Carm. Tom. 3.

322. Conceditur Carmelitibus Excalceatis Congregationis Hispaniæ, ut in die decimâ sanctæ Crucis, et in die decimâ septimâ Septembris recitari possint Officium San-

cissimi Nominis MARLE sub Ritû Duplici majori. Tu.

FERIA III.

Ex Clemente Papâ Decimo. Constitutionib. Præclar. et Alias emanar. an. 1671.

323. Pii Mariannæ Hispaniarum Reginæ precibus inclinati, Officium de Nomine Beatissimæ Virginis MARLE (in Diocesi Toletanâ celebrari solitum) ad omnes Provincias Catholico Regi subjectas extendimus. atque omnibus et singulis Christi fidelibus confessis et sacra communione refectis, qui Missæ solemnè eodem festo celebrandæ interfuerint, plenariam Indulgentiam concedimus. Tu.

FERIA IV.

Ex Decretis S. Rituum Congregationis.

23. Sept. 1684. — 15. Sept. 1686. — 23. Jun. 1736.

324. In Festo Sanctissimi Nominis Beatæ MARLE Virginis (quod sub ritu Duplici majori celebrari debet Dominicâ infra octavam Nativitatis ejusdem) non est faciendâ commemoratio de Nativitate, (etiamsi hoc festum occurrat in die Octavâ, in quâ totum Officium (rit de dicto Sanctissimo Nomine) et in secundis Vesperis de Nativitate cadentibus in Sabbato non est faciendâ Commemoratio de Sanctissimo Nomine. Tu.

FERIA V.

Ex Decretis S. Rituum Congregationis.

2. Jul. 1686. in una Dubium. — 19. Jan. 1700. in Curieis.

325. Si in Dominicâ Infra Octavam Nativitatis Beatissimæ Virginis, in quâ celebratur Festum Sanctissimi Nominis ejusdem, occurrat alicubi dies octava «aut Festum Exaltationis Sanctæ Crucis» Officium Sanctissimi Nominis trans-

ferendum est ad primam diem non impeditam. Tu.

FERIA VI.

§. 2. Per Festum Desponsationis. Ex Decretis S. Rituum Congregationis.

1. Jul. 1713. Ordin. Minor. — 9. April. 1729. Carm. Ecc.

326. Religiosis Ordinis Minorum Sancti Francisci, «et Carmelitibus Excalceatis Congregationis Hispaniæ» indulgetur, ut tam in Officio, quàm in Missâ Desponsationis Beatæ MARLE Virginis cum Sancto JOSEPHO fiat ab ipsis Commemoratio ejusdem Sancti JOSEPHI. Tu. SABBATO.

Ex Decreto S. Rituum Congregationis.

5. Maj. 1735. in Einsidlen.

327. In Desponsatione Beatæ MARLE Virginis non est faciendâ Commemoratio Sancti JOSEPHI, nisi constet de speciali concessione. Tu.

DOMIN. IV. VITÆ ACT.

Semiduplex.

IN I. NOCT.

De Isaiâ Propheta.

LECTIO 1. c. 19. 1.

Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingreditur Ægyptum, et commovebuntur simulacra Ægypti à facie ejus, et cor Ægypti tabesceat in medio ejus. Et concurrere faciam Ægyptios adversus Ægyptios, et pugnabit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas adversus civitatem, regnum adversus regnum. Tu. ꝑ. Loquatur. p. 246.

LECTIO 2.

Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus ejus, et consilium ejus præcipitabo: et interrogabunt simulacra sua, et divinos suos, et pythones, et ariolios. Et tradam Ægyptum in manu Dominorum cru-

delium, et rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. Tu. *ꝯ.* Benedictum.

LECTIO 3.

Ei crescat aqua de mari, et fluvius desolabitur, atque siccabitur. Et deficient flumina, attenuabuntur et siccabantur rivi aggerum. Calanus et juncus marescet: nudabitur alveus rivi à fonte suo, et omnis seminis irrigua siccabitur, areset, et non erit. Tu. *ꝯ.* Favus distillans.

IN II. NOCT.

Sermo Ambrosii Episcopi.

Institut. Virginum c. 13.

LECTIO 4.

O divitiis marianæ virginitatis! quasi olla ferbit, et quasi nubes pluit in terris gratiam Christi. Scriptum est enim de eâ: ecce Dominus venit sedens super nubem levem. Verè levem, quæ conjungit onera nescivit. Verè levem quæ levavit hunc mundum de gravi fœnore peccatorum. Levis erat, quæ remissionem peccatorum utero gestabat. Tu. *ꝯ.* Egrot quasi.

LECTIO 5.

Deniquè elevavit Joannem in utero constitutum, qui ad vocem ejus exilivit, et infans exultavit in gaudio, prius sensu devotissimam, quam Spiritus infusione vitalis animatus. Excipite, igitur, excipite, sacre virgines, nubis hujus pluviam, temperamentum fragrantia corporalis, ut corporis omnes resingualis ardores, atque interna mentis vestre lumescant. Tu. *ꝯ.* Benedictio.

LECTIO 6.

Hujus imbrem nubis sacratæ patres nostri annuntiaverunt nobis salutem mundi futurum. Hunc imbrem significabant esse verturum stillicidia stillantia super terram, quæ Hieroboał poposcit et meruit. Bonam rubem sequimini, quæ fontem intra se genuit, quo rigavit

orbem terrarum. Excipite ergò volutariam pluviam, pluviam benedictionis, quam hereditati suæ Dominus effudit. Excipite aquam, et non effluat vobis, quia nubes est. Tu. *ꝯ.* Benedictum.

IN III. NOCT.

LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO 7. c. 12. v. 48.

In illo tempore: Respondens JESUS dixit: Quæ est Mater: mea, et qui sunt fratres mei? Et reliqua.

Homilia S. Petri Damiani Ep.

Serm. 2. de Nativ. B. V. M.

No ate, fratres, nolate dignitatem vestram, si adimplentes legem Dei frangitis voluntatem vestram. Ecce beata et venerabilis Virgo MARIA secundum carnem Mater Christi fuit, frater non fuit, soror non fuit. Nam quicumque aliquid horum secundum carnalis jura propinquitatis existerit, aliud sibi esse omninò non valebit, ut nimirum si mater fuerit, frater vel soror esse non possit; si verò frater existerit, mater non sit. Nos autem hæc simul omnia Christo per spiritum sumus, si voluntatem Christi, quæ illi semper cum Patre communis fuit adimplere salaginus. Tu.

ꝯ. Venite ad.

LECTIO 8.

Sed quod natum est ex carne caro est, et quod natum est ex Spiritu Spiritus est: quia Deus Spiritus est: Ex illà ergò parte, quæ Redemptor noster Deus est, propinqui sibi tam multipliciter sumus, quantum illi beata Virgo, ex quâ nasci dignatus est, secundum carnem esse non potuit. Proprium et singulare fuit illi beatissimæ Virgini Christum in utero concipere: commune verò et universale est omnibus electis in cor-

ditibus eum devotione portare. Tu. *ꝯ.* Quis inf.

LECTIO 9.

Felix illa, et nimirum beata femina, quæ illum novem mensibus gestavit in ventre; felices et nos, si illum assidue portare desideramus in mente. Mirabile quidem fuit Christum concipi in utero carnis, sed non est inferius, si deferatur in ergastulo mentis. Concepti MARIA Christum in matrice carnis: deferimus et nos in visceribus mentis. Reficiat MARIA Christum, cum teneris labris lac exprimeret uberum: reficimus et nos variis bonorum deliciis operum. Tu.

Te Matrem.

Ad Benedic. ant. Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, ipse meus frater et soror, et mater est.

Oremus.

Oratio.

Exaudi, Domine, preces nostras, quas per beatissimam Virginem MARIAM tibi deferimus, ut, quæ Filii tui digna Mater existit, ipsis intercessionem ab omnibus nos absolvas peccatis. Per eundem.

§. 3. De Festo Annuntiationis.

CANON.

Ex Concilio Cameracensi.
An 1586. Tit. 4. c. 4.—Lab. Tom. 9. col. 2158.

328. Si festum Annuntiationis Beatæ MARLE Virginis inter Dominicam Palmarum, et Dominicam Quasimodo incidit, Feria secunda post Dominicam Quasimodo etiã à populo servetur. Tu.

Ad Magnific. ant. Ecce Dominus venit super nubem levem, alleluia.

CANONES.

Infra Heb. IV. vite active.

FERIA II.

Ex Statutis Synodalibus Ecclesie Cameracensis.
Apud Marten. T. 7. col. 1297.

329. Statuimus, quòd si Festum Annuntiationis Dominicæ Sabalo in Ramis palmarum occurrat, ibidem ferietur et celebreretur, sed ultimæ vesperæ fient de Tempore, et memoria tan fient de Sancta MARIA per antiphonam, versum, et collectam. Tu.

FERIA III.

Ex decreto S. Rituum Congregationis.

1. *Sept. 1523. In Ulissiponen.*

330. Si occurrat Fes um Annuntiationis Beatæ MARLE Virginis in Dominicâ secundâ, tertiâ quartâ vel quintâ quadragesimæ non fit officium de Annuntiatione, nisi in Ecclesiis sub invocatione Annuntiationis dicatis. Tu.

FERIA IV.

Ex Decreto Generali S. Rituum Congregationis.

14. *Jul. 1692.*

331. Quandò transferitur officium Patriarchæ Sancti JOSEPHI et Annuntiationis Beatæ MARLE Virginis, ambo secundæ classis, quocumque in contrarium non obstante, prius debet transferri et recitari Officium de Annuntiatione, et postea de Sancto JOSEPHO. Tu.

FERIA V.

Ex Decreto S. Rituum Congregationis.

12. *Sept. 1716.*

332. Si Festum Annuntiationis incidit in Feriam Quintam majores Hebdomada, præceptum audiendi Missam et abstinendi à servilibus non erit transferendum sed omninò servandum in prædicta Feriâ Quintâ. Tu.

FERIA VI.

Ex Decretis S. Rituum Congregationis.

11. *Febr. et 11. Mart. 1690.—10. Jan. 1693. Galliar.*